

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. december 17.
(OR. en)

14198/20

CLIMA 362
ENV 829
FIN 975
ENER 509
TRANS 618
IND 281
COMPET 649
MI 588
ECO 65

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	13601/20
Tárgy:	A Tanács következtetései az Európai Számvevőszék „Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere: célzottabbá kell tenni a kibocsátási egységek térítésmentes kiosztását” című, 18/2020. sz. különjelentéséről – Jóváhagyás

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak tájékoztatás céljából a fenti tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács (Környezetvédelem) a 2020. december 17-i ülésén jóváhagyott.

Az Európai Számvevőszék „Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere: célzottabbá kell tenni a kibocsátási egységek térítésmentes kiosztását” című, 18/2020. sz. különjelentése

– A Tanács következtetései –

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE a Számvevőszék által a mentesítési eljárás keretében készített különjelentések vizsgálatának javításáról szóló tanácsi következtetésekre¹,

1. ÜDVÖZLI az Európai Számvevőszék „Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere: célzottabbá kell tenni a kibocsátási egységek térítésmentes kiosztását” című, 18/2020. sz. különjelentését;
2. NYUGTÁZZA a különjelentésben foglalt következtetéseket és ajánlásokat;
3. HANGSÚLYOZZA, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (EU ETS) az uniós éghajlat-politika sarokköve, és kulcsszerepet tölt be az üvegházhatásúgáz-kibocsátás költséghatékony csökkentésében; FELHÍVJA A FIGYELMET az energiaunió helyzetéről szóló 2020. évi jelentésben² foglalt azon megállapításra, miszerint az elmúlt öt évben (2015 és 2019 között) – elsősorban a villamosenergia-ágazat teljesítményének köszönhetően – jelentősen csökkent az EU ETS hatálya alá tartozó, helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátás, és az ipari kibocsátások is mérséklődtek, különösen 2019-ben;

¹ 7515/00 + COR 1.

² 11871/20 – COM(2020) 950 final.

4. TUDOMÁSUL VESZI a különjelentés azon megállapítását, hogy a 2008–2017-es időszakban a villamosenergia-ágazat szén-dioxid-intenzitása más országokhoz képest kisebb mértékben csökkent azokban az országokban, amelyek ezen ágazat esetében alkalmazták a kibocsátási egységek átmeneti térítésmentes kiosztását; RÁMUTAT, hogy a kibocsátási egységeknek a villamosenergia-ágazat számára történő átmeneti térítésmentes kiosztása ugyanakkor elősegítette az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését, amint az a tagállamok által benyújtott, a megvalósult beruházásokból származó kibocsátás-megtakarításokról szóló ellenőrzési jelentésekből is kiderül; továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy a villamosenergia-ágazat részére történő átmeneti térítésmentes kiosztás szabályait az ETS-rendszer 4. szakaszára továbbfejlesztették; EMLÉKEZTET ARRA, hogy a 4. szakaszban tíz jogosult tagállam közül csak három tervezi, hogy átmenetileg térítésmentesen oszt majd ki kibocsátási egységeket a villamosenergia-ágazatnak; emellett NYUGTÁZZA néhány tagállam azon döntését, hogy átcsoportosítják a Modernizációs Alapba azon kibocsátási egységek egy részét vagy egészét, amelyeket a 4. szakaszban térítésmentesen kioszthattak volna a villamosenergia-ágazatbeli létesítmények számára;
5. EMLÉKEZTET ARRA, hogy a 2003/87/EK irányelv (az EU ETS-irányelv)³ rendelkezik a kibocsátási egységeknek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának kitett ágazatok és alágazatok számára történő átmeneti ingyenes kiosztásáról, amellyel célja, hogy addig, amíg a harmadik országok intézkedései nem biztosítanak összemérhető ösztönzőket az ipar számára a kibocsátáscsökkentéshez, az EU-n belül meg tudjuk őrizni a kibocsátáscsökkentések környezeti előnyeit;
6. EGYETÉRT a célzott térítésmentes kiosztás fontosságával; RÁMUTAT, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének (EU ETS) reformja keretében – a 2021-től 2030-ig tartó negyedik kereskedési időszakot (a továbbiakban: a 4. szakasz) előkészítéseként – e tekintetben már sor került javításokra; HANGSÚLYOZZA, hogy az EU ETS-irányelvnek a 4. szakaszra való felkészülés céljából végzett felülvizsgálata⁴ során módosult a térítésmentes kiosztás rendszere, így csökkent azoknak az ágazatoknak a száma, amelyek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának kitett ágazatnak tekinthetők; MEGJEGYZI, hogy az ilyen ágazatok 4. szakaszra vonatkozó szűkített jegyzéke továbbra is az EU ETS-be tartozó ipari létesítményekből származó, a 2013-tól 2016-ig tartó időszakban keletkezett összes kibocsátás több mint 90 %-át képviseli;

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK módosított irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/410 irányelve (2018. március 14.) a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról és az (EU) 2015/1814 határozat módosításáról (HL L 76., 2018.3.19., 3. o.).

7. ELISMERI annak jelentőségét, hogy a légi közlekedési ágazat és az ipari ágazatok különböző mértékben képesek áthárítani a szén-dioxid-kibocsátási költségeket; NYUGTÁZZA a különjelentés azon megállapítását, hogy az Unión belül a térítésmentes kibocsátásiegység-kiosztás a légi közlekedésnek vált javára a vasúti közlekedéssel szemben; TUDOMÁSUL VESZI a Bizottság azon szándékát, hogy az EU ETS-irányelv felülvizsgálatára irányuló bizottsági javaslatot kísérő hatásvizsgálat részeként megvizsgálja, milyen lehetőségek kínálóznak a térítésmentes kiosztás célzottabb alkalmazására; ÜDVÖZLI a Bizottság azon szándékát is ezzel összefüggésben, hogy megvizsgálja, miként tudná csökkenteni a légi közlekedési ágazatnak térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét; RÁMUTAT, hogy mérlegelni kell e megoldási lehetőségeknek a dekarbonizációra, a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekre, valamint az Unió belső piacának működésére gyakorolt hatását;
8. TISZTÁBAN VAN annak fontosságával, hogy a szén-dioxid-árjelzést az értéklánc egésze mentén megőrizzük; ÖRÖMÉRE SZOLGÁL, hogy az európai zöld megállapodással összefüggésben a Bizottság a kibocsátásáthelyezés megelőzését célzó több lehetséges intézkedést is fel fog térképezni, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a Bizottság javaslatairól folytatandó egyeztetések elé, többek között a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival maradéktalanul összhangban álló, az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmusra vonatkozóan, amely javaslatot a Bizottság a tervek szerint 2021 első felében terjeszti majd elő, hogy a mechanizmus legkésőbb 2023. január 1-jéig életbe léphessen;
9. EGYETÉRT AZZAL, hogy az összehasonlító teljesítményértékelés fokozatosan javítja a kibocsátáscsökkentésre irányuló ösztönzőket; ezzel összefüggésben KIEMELI a 4. szakasz előkészítése során a referenciamutatók módszertanát illetően végzett javításokat, azaz a térítésmentes kiosztásra vonatkozó referenciaértékek aktualizálását, amelynek célja, hogy e referenciaértékek tükrözzék a technológiai fejlődést, valamint a kiosztás szintjének rendszeres kiigazítását, hogy az jobban összhangban legyen a tényleges termelési volumenekkel; ezzel összefüggésben HANGSÚLYOZZA, hogy tovább kell fokozni a referenciamutatókkal kapcsolatos módszertan átláthatóságát; ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen további módokon tökéletesíthető az összehasonlítható teljesítményértékelés módszertana, többek között a termelési folyamatokhoz felhasznált inputtermékekből és -szolgáltatásokból származó kibocsátások tekintetében;

10. NYUGTÁZZA a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az ETS nyomonkövetési és jelentéstételi rendelet módosításaival összefüggésben kerüljön sor a biomasszának az EU ETS szerinti kibocsátássemlegességére vonatkozó, az új „RED-II” irányelvben foglalt fenntarthatósági kritériumok és ÜHG-kibocsátásmegtakarítási kritériumok végrehajtására;
11. EGYETÉRT azzal, hogy fontos a térítésmentesen kibocsátási egységekhez jutó ipari ágazatoknak nyújtott, dekarbonizációs célú ösztönzőkkel kapcsolatos átláthatóság, és KIEMELI a tagállamok nemzeti végrehajtási intézkedéseinek szerepét abban, hogy a 4. szakasz során javuljon a vonatkozó információk rendelkezésre állása;
12. ÜDVÖZLI a Bizottság azon szándékát, hogy 2021. júniusig felülvizsgálja – és szükség esetén módosításra javasolja – az éghajlati vonatkozású jogszabályokat, köztük az EU ETS-irányelvet is.
